

ЕВЛЕНИЕ 4.

ПРЕЖНИТЪ И ДОБРИНЪ.

Добринъ (влиза уплашено).

Злочестина, царю честитий! (покланя се).

Асѣнь.

Какво оште?

Добринъ.

Симу умрѣлъ.

Асѣнь.

Какво? Симу? (чуни ржѣ) Най-стариятъ, най-добриятъ ми велможа!...

Драгомиръ (разперва рѣцѣ).

Какво казвашъ ти, Добрине! та отзарана бѣше здравъ читавъ, веселъ.

Добринъ.

Отровенъ...

Асѣнь (бързишкомъ).

Отровенъ? Дѣ? Кога?

Добринъ.

Не се знае оште, царю честитий, но отъ тѣхъ излѣзълъ здравъ и читавъ, а послѣ, штомъ се върналъ, зель да се мѣчи и въ мѣки умрѣлъ. Казватъ, че билъ у негова свѣтлость, князѣтъ.

Асѣнь (стрѣсва се).

У Петра!... Оставете ме. (скланя глава на ржѣ).

Драгомиръ и Добринъ (поизглеждватъ се и тръгнуватъ да си утиватъ).